

- Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія : Міжнародні економічні відносини та світове господарство. - 2016. - Вип. 10(1). - С. 10-17.
2. Бурденюк Т. Г. Стратегічний аналіз критеріїв конкурентоспроможності підприємств / Т. Г. Бурденюк // Проблеми теорії та методології бухгалтерського обліку, контролю і аналізу. Сер. : Бухгалтерський облік, контроль і аналіз. - 2014. - Вип. 1. - С. 39-49.
 3. Панасюк, В. М. Інформаційна система управління соціальною інфраструктурою регіону [Текст] / В. М. Панасюк // Стан і перспективи розвитку обліково-інформаційної системи в Україні: матеріали V міжнар. наук.-практ. конф. [м. Тернопіль, 31 травня-01 червня 2018 р.] / редкол. : О. В. Адамик, В. А. Дерій, З. В. Задорожний [та ін.]. - Тернопіль: ТНЕУ, 2018. - С.327-330.
 4. Пуцентейло П. Р. Стратегічний аналіз як важливий елемент управління підприємством / П. Р. Пуцентейло, О. О. Гуменюк // Інноваційна економіка. - 2016. - № 3-4. - С. 196-205.
 5. Шурпенкова Р. К. Стратегічний аналіз як складова процесу управління підприємством / Р. К. Шурпенкова // Соціально-економічні проблеми сучасного періоду України. - 2015. - Вип. 2. - С. 96-99.

Васильєва В. Г.

кандидат економічних наук, доцент,

Говоруха В. В.

магістрант

Університет митної справи та фінансів

м. Дніпро, Україна

ОСОБЛИВОСТІ АУДИТУ ФІНАНСОВОЇ ЗВІТНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА В СУЧАСНИХ УМОВАХ ГОСПОДАРЮВАННЯ

У зв'язку з випадками вчинення навмисних або випадкових помилок з боку керівництва у фінансовій звітності, які призводять до некоректного відображення показників, що показують результати діяльності підприємства у фінансовій звітності для зовнішніх і внутрішніх користувачів, постала необхідність у приділенні особливої уваги проблемам здійснення якісного аудиту фінансової звітності вітчизняного підприємства.

Звітність формується із дотриманням наступних характеристик згідно з вимогами Національного положення (стандарту) бухгалтерського обліку (НП(С)БО) 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності» [1]:

- зрозумілість (інформація, яка надається у фінансових звітах повинна бути розрахована на однозначне тлумачення її користувачам за умови, що вони мають цікавість у сприйнятті цієї інформації);

- доречність (фінансова звітність має містити у собі лише доречну інформацію, яка впливає на прийняття рішень користувачами, дає змогу оцінити події, які відбулися у минулому, відбуваються зараз та майбутні події);

- достовірність (фінансова звітність має бути достовірною, не містити помилок та перекозень, що можуть вплинути на прийняття рішень);

- зіставність (звітність має забезпечити можливість порівнювати звіти за різні періоди та різних підприємств).

Як зазначає у своїй статті В. А. Рубейкін, достовірність усіх даних, що відображені в обліку, є необхідною умовою достовірності облікової та звітної інформації як про майновий стан підприємства, так і про результати його діяльності [4].

Верхова Рада ухвалила закон «Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність», проводяться норми національного законодавства у сфері аудиторської діяльності у відповідність з законодавством Європейського Союзу. Даний проект набрав чинності з 1 січня 2018 року та було введено в дію з 1 жовтня 2018 року [2].

Закон має істотний вплив на обов'язковий аудит фінансової звітності підприємств, що становлять суспільний інтерес, за якими здійснюватиме нагляд новостворений регулюючий орган. Закон містить посилені вимоги щодо звіту аудитора підприємств, які становлять суспільний інтерес.

Вимоги покликані розширити розуміння зацікавленими сторонами аудиту. Закон також пояснює, яким чином необхідно реагувати на виявлені значні ризики. Крім того, він вимагає від аудиторів підприємств, що становлять суспільний інтерес, готувати додатковий письмовий звіт для аудиторського комітету.

Метою нового законодавства та змін стосовно підприємств, що становлять суспільний інтерес, та їх аудиторів є підвищення якості аудиторських послуг і зміцнення корпоративного управління для всіх зацікавлених сторін. Посилення вимог до звітування та зміцнення нагляду за аудиторською діяльністю, вдосконалення взаємодії з регулюючими органами сприятиме більшій прозорості процесу аудиту та упорядкуванню ринку аудиторських послуг в Україні. Крім того, структурований аудит підприємств, що становлять суспільний інтерес, може виявити більш широкі системні проблеми.

Основними методами та методичними прийомами аудиту фінансової звітності є:

- фізична перевірка;
- документальна перевірка;
- підтвердження; спостереження;
- опитування;
- аналітичні процедури;
- узагальнення.

До прийомів аудиту також відносять:

- підрахунок;
- експертизу;
- фактичний контроль;
- документальний контроль [3, 170-176].

Аудиторський звіт дозволяє встановити достовірність стану бухгалтерського обліку і звітності, слід зазначити, що він не може бути гарантією майбутньої життєдіяльності суб'єкта господарювання.

Під час висловлення думки про достовірність фінансової звітності аудитор повинен бути достатньо впевненим, що вона не містить істотних викривлень і помилок.

У разі, якщо аудитор виявить можливі факти фальсифікації фінансової звітності та помилки у ній, то він повинен дослідити потенційний вплив на неї і здійснити додаткові процедури контролю.

До випадків, які можуть підвищити ступінь шахрайства та фальсифікації облікових і звітних даних, можна зарахувати такі:

- наявність нетипових господарських операцій для підприємства, що перевіряється (особливо, якщо вони виникають по закінченні звітного періоду);
- застосування «складних» операцій чи методів бухгалтерського обліку;
- наявність операцій із пов'язаними сторонами; неадекватні облікові записи;
- закупівля чи продаж товарно-матеріальних цінностей за цінами, які істотно відрізняються від ринкових [4].

Разом з тим, слід підкреслити, що аудитор відповідає за якість перевірки фінансової звітності та висловлює свою думку про неї, але відповідальність за підготовку і надання

фінансової звітності несе керівництво підприємства. Аудит фінансової звітності не звільняє керівництво підприємства від відповідальності за недостовірну інформацію у ній.

Таким чином, важливе значення для прийняття будь-якими користувачами обґрунтованих ефективних управлінських рішень, що мають прийматись на підставі достовірно наданої обліково-аналітичної інформації має підтвердження аудитором достовірної фінансової звітності вітчизняного підприємства.

Список використаних джерел

1. НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності», затверджено наказом Міністерства фінансів України від 07.02.2013 р. №73 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/z0336-13>
2. Про аудит фінансової звітності та аудиторську діяльність: Проект Закону України № 2258-VIII від 21.12.2017 р. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/2258-19>
3. Візіренко С.В. Методичні аспекти аудиту фінансової звітності підприємства / С.В. Візіренко, С.С. Макаріхін // Сталій розвиток економіки. - 2015. - № 4. - С. 170-176.
4. Рубейкін В. А. , Організація та методика аудиту фінансової звітності [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://www.economy.nauka.com.ua/?op=1&z=4924#>.

Гураль Х.І.

студентка

Тернопільський національний економічний університет

м. Тернопіль, Україна

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ТА КОНТРОЛЬ У ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Аналіз наукових досліджень і публікацій свідчить, що вивчення проблем управління установами освіти ґрунтується на теоретичних засадах, які розробили вітчизняні вчені, однак проблеми організації бухгалтерського обліку в державного сектору економіки залишаються не вирішеними.

Серед основних проблем у сфері освіти необхідно відзначити:

- недостатня відповідність освітніх послуг вимогам суспільства, запитам особистості, потребам ринку праці;
- обмеженість доступу до якісної освіти окремих категорій населення (сільські діти, особи з особливими освітніми потребами, обдарована учнівська молодь);
- відсутність цілісної системи виховання, фізичного, морального і духовного розвитку і соціалізації дітей та молоді;
- падіння суспільної моралі, що призвело до бездуховності, низької культури поведінки частини учнівської та студентської молоді;
- недосконалість змісту освіти: державних стандартів освіти, навчальних планів, програм;
- низький рівень забезпечення навчальних закладів якісними підручниками; недостатня зорієнтованість структури і змісту професійно-технічної, вищої та післядипломної освіти на потреби ринку праці та сучасні економічні виклики;
- недосконалість системи працевлаштування випускників ВНЗ, їх професійного супроводу, виплати грошової допомоги фахівцям педагогічної галузі;
- недосконалість системи національного моніторингу та оцінювання якості освіти;